

„Věřím, že uvidím
blaho od Hospodina
v zemi živých.“
Ž 27,13

Práci na obnově světa v duchu evangelia Ježíše Krista
ukončil dne 28. 1. 2017 v Kroměříži

P. Radim Hložánka

emeritní farář mistřínský a děkan kyjovský
čestný kanovník kroměřížské kapituly,
čestný člen rytířského řádu bratří a sester
domu Panny Marie v Jeruzalémě.

S otcem Radimem se rozloučíme
v sobotu 4. 2. 2017 v 10 hodin
v kostele Navštívení Panny Marie v Mistříně.

Po mši svaté bude pohřben na místním hřbitově v kněžském hrobě.

*Sestra Marta s rodinou,
neteře a synovci*

*Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký
a kněží olomoucké arcidiecéze*

R.I.P.

Narodil se v Petřvaldě na Moravě, v okrese Nový Jičín, 4. 1. 1923 v rodině horníka. Na gymnáziu ve dvaceti letech maturoval v Ostravě, do konce války pak pracoval jako zámečník a po válce učiteloval v Jistebníku nad Odrou. Po vojenské prezenční službě vstoupil v roce 1948 do kněžského semináře v Olomouci, kde se zapojil do pastoračního kroužku Vladimíra Neuwirtha. Po druhém roce studia byl seminář a teologická fakulta zavřena a všichni bohoslovci i novokněží povoláni na vojnu k oddílům PTP, aby tři a půl roku pracovali na vojenských stavbách. Netýkalo se to těch, kdo měli vojnu odslouženou. Pak pracoval u vodních toků a meliorací v ostravském kraji jako stavbyvedoucí až do roku 1961, kdy byl zatčen a v druhém procesu se členy sekulárního „Společenství“ odsouzen k 11 letům těžkého žaláře ve Valdicích. Pracoval tam s celou elitou zavřených biskupů, profesorů, představitelů řádů a horlivých kněží. Po amnestii za dva a půl roku byl propuštěn, jako soustružník pokračoval ve studiu teologie; poučen, že cesta ke kněžství nevyžaduje komunistický souhlas, tajně dostudoval a v dubnu 1967 byl kardinálem Štěpánem Trochou vysvěcen na kněze. Světitel se v roce 1968 vrátil do své diecéze a hned jej povolal do služby, takže od 1. listopadu nastoupil jako kaplan do Mostu. V té době byl přemístován děkanský kostel o 850 metrů a barokní interiér z kostela minoritů byl rozřezán, převezen a instalován do prázdného kostela v Českých Zlatnících. V roce 1977 po smrti faráře přeložen do Hoštky u Roudnice nad Labem (po devítiletém působení v Mostu). Nové působiště nábožensky vlašné umožňovalo aspoň opravovat kostely v Hoštce, ve Větlé a okolí, takže se mohl více věnovat rozmnožování náboženské literatury ve velkém pod vedením přátel z vězení otců Oty Mádra a Josefa Zvěřiny. V roce 1981 zatčen, odsouzen, ve vyšetřovací vazbě v Litoměřicích byl půl roku s Martinem Jirousem, ve výkonu trestu na Borech pak s Václavem Havlem a Františkem Líznou, všichni členové z Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných. Tam stížen 10. 11. 1982 infarktem srdce, hospitalizován, podmíněčně propuštěn domů, ale protože dále rozmnožoval, byl znovu zatčen za tři roky, ale soud už byl odročen na neurčito. Jako důchodce se dožil konce totality a téměř sedmašedesátiletý nastoupil jako farář do Kostelce u Kyjova a Vlkoše. Pak od r. 1991 byl farářem v Mistříně a k tomu od roku 1992 administroval tři roky Milotice s opravou tamější fary. Přitom od roku 1993 osm let byl děkanem kyjovského děkanátu. Rok nato byl jmenován čestným kanovníkem kroměřížským. Šestaosmdesátiletý se se svou sestrou přestěhoval na faru do blízkých Skoronic. Léta nemoci, od poloviny roku 2014, pak prožil v nemocnici na Malém Valu v Kroměříži, v Sanatoriu Topas ve Vizovicích a klášteře sester křížových v Kroměříži, odkud byl našim Pánem povolán na věčnost.